

HÍRMONDÓ

A Nyíregyházi Evangélikus Gyülekezet hírei

XXVI. évf. 5. szám
2017. október

„Más alapot senki sem vethet a meglévőn kívül,
amely a Jézus Krisztus.” (1Kor 3,11)

Jézusra nézni, Jézusra mutatni, és Jézuson keresztül látni egymást

A Wittenbergbe látogató turisták gyönyörködve tanulhatnak a városi templom híres szárnyas oltárából. A reformáció festője, Lukas Cranach az oltárkép alsó festményén ábrázolja kitűnően a lutheri reformáció lényegét. A kép középpontjában a keresztre feszített Krisztus látható, akire Luther a szószékről mutat, és rajta keresztül tekint a másik oldalon álló emberekre.

A reformáció mai aktuális

üzenete 2017-ben is: Jézusra nézni, Jézusra mutatni, és Jézuson keresztül látni egymást. A reformáció nem az egyház „magánügye”. Luther Krisztusra mutató tanítása, a kiterjesztett - templom falakon túli - világ számára is az alap, amire új élet-házak épülhetnek.

Isten Jézus által az önmagába bezárkózott, saját dicsőségét kereső ember számára ablakot nyitott. Friss, tiszta, gyógyító levegőhöz juthatunk. A reformáció által szélesre tárt ajtón keresztül áradhat a fény, hogy a sötétség foglyai a világosság gyermekeiként élhessenek, szabadon Istennek tetsző életet.

„A használatban mutatkozik meg ereje” – mondta Edison az elektromos áram feltalálója. Luther munkájának, a reformáció csodájának ereje mutatkozzék meg a krisztusi alapra épülő, bűnbocsánatot nyert, kegyelemből élő szolgálatunk mindennapi használatában. Ámen

Sztankó Gyöngyi lelkész

1517 – 2017. A REFORMÁCIÓ 500 ÉVES ÉVFORDULÓJÁT ÜNNEPELJÜK!

Erős vár a mi Istenünk!

A reformáció alapsejtjei: EGYHÁZ ÉS CSALÁD

A reformációtörténet legelső éveitől kezdve a hitújítás egyik legatütőbb és legnagyobb figyelmet felkeltő jelensége volt a papi személyek házasságkötése mind az egyház, mind a széles közvélemény körében. Miután 1521-ben életbe lépett Luther Márton egyházi kiközösítése és birodalmi átok alá helyezése, a reformációval szimpatizáló papság számára is világossá vált, hogy a megújulásra irányuló követeléseikkel és lépéseikkel milyen következményekre számíthatnak. Luther teljes, jogfosztással is járó kirekesztése a középkori világrend egyházi és evilági struktúrájából mindnyájuk számára jeladássá vált Wittenbergtől Zürichig és Straßburgig, hogy az igehirdetés és az istentisztelet reformja mellett hitvalló lépésekkel is megerősítsék a nézeteiket. Az ő helyzetükben és világukban a papok házasságkötése ugyanis egyszerre volt magánéleti döntés, ugyanakkor szakítás a középkor egyházi és világi rendjével, valamint hitvalló tanúságtétel is a házasság, mint Isten által teremtett és elrendelt életforma bibliai alapú helyreállításáról a cölibátussal szemben.

Luther házassága Bora Katalinnal az 1521-es eseményeket követő reformátori házasságkötések első hullámának csupán a végén, 1525 júniusában kötött meg Wittenbergben. Nem ő nyitotta meg tehát a sort, de mint a reformáció központi személyének a lépése mégis mindennél viharosabb reakciókat váltott ki. Mint egykori örökfogadalmas szerzetes szakított látványosan korábbi életformájával, ráadásul Katalin, a felesége is a kolostorból elszökött apáca volt. A botránkozásra éhes kritikusok ezen felül élvezettel csámcsoghat-

tak a kettejük között levő nagy, bő 15 éves korkülönbségen is. Az ellenfelek, de még a Melanchthonhoz hasonló közeli barátok rosszállását is kiváltotta, hogy a Németországot éppen azokban az időkben sújtó, a parasztság és a nemesség közti véres belpolitikai konfliktus eleve kiélezte a reformáció körüli politikai vitákat és veszélyeket. Luther lépése tehát semmiképpen sem tűnt ésszerűnek és taktikusnak.

Luther azonban éppen az adott körülmények miatt látta elérkezettnek az időt arra, hogy megházasodjon. Miután harcostársait maga is arra buzdította a megelőző években, hogy nősüljenek meg, sőt olykor közre is működött abban, hogy a wittenbergi kollégák feleségre találjanak, személyes példájával is meg akarta erősíteni, hogy mindebben szilárd teológiai meggyőződés vezette. S éppen a beháborús állapotok előidézésében bűnrészességgel megvádolt reformáció helyzetében kellett újra szembenéznie azzal, hogy élete közvetlen veszélyben forog, s így a papi házasságkötés reformátori hitvalló lépésével nem késlekedhet tovább.

Luther azonban éppen az adott körülmények miatt látta elérkezettnek az időt arra, hogy megházasodjon. Miután harcostársait maga is arra buzdította a megelőző években, hogy nősüljenek meg, sőt olykor közre is működött abban, hogy a wittenbergi kollégák feleségre találjanak, személyes példájával is meg akarta erősíteni, hogy mindebben szilárd teológiai meggyőződés vezette. S éppen a beháborús állapotok előidézésében bűnrészességgel megvádolt reformáció helyzetében kellett újra szembenéznie azzal, hogy élete közvetlen veszélyben forog, s így a papi házasságkötés reformátori hitvalló lépésével nem késlekedhet tovább.

A családi élet apró-cseprő részleteiről, áldásairól és problémáiról Luther a későbbiekben is sokat beszélt és írt, ahogyan ezt megismerhetjük az asztali beszélgetésekről készült feljegyzésekből, vagy éppen bőséggel ránk maradt levelezéséből is. Ez a színes dokumentáció azt erősíti meg, hogy az evangélikusság identitásában és történetében ikonikussá vált Luther-Bora házaspár nem ok nélkül lett mintává és hivatkozási alappá, különösen, ha figye-

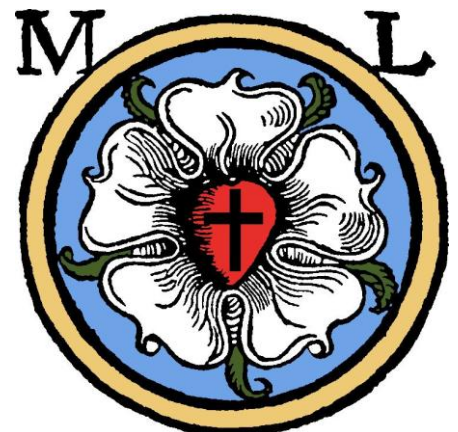
lembe vesszük, hogy kettejük közös élete joggal nevezhető jó és szerencsés házasságnak – nemcsak azért, mert Luther beszámolóí alapján ezt bő két évtizeden keresztül mindketten így élték meg, hanem más kortársaikkal, harcostársaikkal összehasonlításban is. Ahogyan Luther maga is mondta népes asztaltársasága előtt 1532-ben: „Isten legnagyobb kegyelme és adománya, ha az ember igaz lelkű, kedves, istenfélő és házias feleségre talál, akivel békében élhetsz, akire rábízhatod minden vagytonodat és tulajdonodat, sőt a testi épségedet és az életedet is, és aki gyermeket szül neked. (...) Käthe, neked jóra való férjed van, aki szeret téged, valóságos császárné vagy! Hálát adok Istennek. Csakhogy egy ilyen házassághoz igaz lelkű és istenfélő személy kell.”

Az istenes és egyben sikeres házasság Luther számára nem csupán tapasztalati kérdés volt, sőt nem is csupán személyes hitet, lelkiületet, kegyességet érintő és feltételező meggyőződés vagy kihívás. A házasság, mint Isten teremtési rendjének a Szentírásban magalapozott életformája, azaz Istennek alapvető szándéka az emberrel, Luther teológiai alapállásának egyik hangsúlyos eleme volt. „A házasság egészen világi rend ugyan, de Isten igéje tanúskodik mellette és nem emberek találták ki vagy alapították.” – írja Luther az 1529-ben megjelent Esketési könyvecskéjében. Egyszerre érvényesült ebben Isten igéjének elsősége az egyházi szokásokkal – azaz a cölibátusnak a házasságot fölébe helyezésével – szemben, de az egyetemes papság tanítását is megalapozta, amennyiben világossá tette, hogy a keresztény ember minden életformában teljes értékűen szolgálhat Istennek. Olyan életforma tehát a házasság, amelyben Isten az embert nem csupán gyermekekkel, hanem az Istennek való szolgálat ideális életformájával is megáldja – ezzel alapozta meg azt az evangélikus tradíciót, hogy a gyülekezet mellett a család a hitre jutás, a keresztény életre nevelés elsődleges helye. Erről nemcsak tanított, de példát is adott Bora Katalinnal együtt.

Dr.Korányi András az Evangélikus Hittudományi Egyetem rektorhelyettese

A LUTHER-RÓZSA az evangélikus egyház jelképe, eredetileg Luther Márton személyes címe és pecsétje volt. A jelkép szimbolikájáról maga Luther így írt 1530-ban:

„Minthogy tudni szeretnétek, hogy pecsétem jól sikerült-e, elmondom, milyen gondolatokat akartam pecsétnyomómon, teológiám ismertetőjegyén megmintázni. Benne kellett lennie elsősorban a keresztnek: Fekete kereszt a szívben, amelynek természetes színűnek (piros szív) kellene lennie, hogy állandóan emlékeztessen a Megfeszítettbe vetett hit boldogító hatalmára, mert akkor leszünk igaz emberek, ha szívből hiszünk. Ez a kereszt fekete ugyan, megöl és fájdalmat okoz, de meghagyja a szívet eredeti színében, életben tartja. Az ilyen szív fehér rózsán pihen. Azt jelenti ez, hogy a hit örömet, vigasztalást, békességet terem. Nem úgy adja a békét és örömet, mint a világ! Ezért kell fehérnek és nem pirosnak lennie a rózsának. Mert a fehér a lelkek és az angyalok színe. Ez a rózsza égszínkék mezőben virul, mert az ilyen lelki és hitbéli öröm az eljövendő (mennyei) öröm előhírnöke. Ezt a mezőt aranygyűrű veszi körül. Az ilyen boldogság ugyanis örökké tart a mennyben, nincs vége, drágább minden örömnél és vagyonnál, ahogyan az arany a legnemesebb és legértékesebb fém.”

SZATMÁRNÉMETITŐL KOLOZSVÁRIG – REFORMÁCIÓI EMLÉKÚT ERDÉLYBE

Szeptember közepén egyházközségünkben több mint ötvenen erdélyi tanulmányúton vettünk részt. Indulásunkat megelőzően négy alkalommal - az Erdélyi reformáció főbb állomásairól, korának társadalmi, politikai viszonyairól, a reformáció terjedéséről, valamint eredményeinek megmaradásáról – felkészítő előadást hallgattak meg a kirándulni induló gyülekezeti tagok.

A közel 1200 km-es utunk során első megállónk Szatmárnémeti volt, ahol a partiumi, szatmárnémeti és nagykárolyi gyülekezetben szolgáló fiatal lelkész és családja szeretettel fogadott bennünket, bemutatták a gyülekezet életét, és szép kis imatermüket. Ezt követően rövid sétát tettünk a belvárosban. A lenyűgöző látványt nyújtó püspöki székesegyházban énekléssel fordultunk Urunk felé, kihasználva a belső tér kitűnő akusztikáját. Majd a Teleki-Petőfi Múzeumot látogattuk meg Koltón. Ehhez a gyönyörű helyhez kapcsolódik a fiatal Petőfi Sándor és Szendrei Júlia házasságának korai szakasza. Első napunk végén Magyarlónán tértünk nyugovóra, ahol falusi turizmus keretében családknál szálltunk meg. Ezúton is köszönjük szállásadóink nyitott vendégszeretetét. A környező hegyek szépségét másnap reggel csodálhattuk meg, reggeli után pedig elindultunk a méltán híres Nagyenyedi Bethlen Gábor Kollégiumba, mely 1682-től működik. Patinás udvarán többek között Kőrösi Csoma Sándor és Áprily Lajos emléktáblája is megtalálható. Délutáni célpontunk a gyulafehérvári várnegyed megtekintése volt, mely 70 hektáron terül el és Közép-Kelet Európa legnagyobb vára. A várnegyed részét képező római katolikus érseki székesegyház Erdély legjelentősebb román kori épülete. A templomban nyugszik Hunyadi János, és rajta kívül számos jelentős történelmi személyiség. Az impozáns várnegyedet magunk mögött hagyva érkezünk Nagyszébenbe. A város számunkra kiemelkedő látnivalója a monumentális evangélikus püspöki templom volt. Az erdélyi szászság egyik legfontosabb templomán több kor stílusa is nyomot hagyott, de alapvetően a gótikus emlékek a meghatározók. Külön érdekesség volt szembe-sülni azzal a ténnyel, hogy Erdélyben a hatalom a magyar király, illetve a fejedelem kezében volt, mégis a szászok viszonylagos autonómiát élveztek. Ők csatlakoztak először a lutheri reformációhoz. A brassói Johannes Honterus volt egyik legnagyobb reformátoruk.

A pörgős, zajos nagyvárost elhagyva, harmadik napon Marosvásárhelyre érkezünk, ahol vasárnap lévén a helyi evangélikus gyülekezet istentiszteletén vettünk részt. Az ígét Kovács László Attila lelkész úr hirdette. Mózes I. könyve 28. fejezet 10-19. versek alapján tartott prédikációjában párhuzamot vont az erdélyi vidéken élő emberek félelme, kilátástalansága és Jákób kilátástalan helyzete között. Az égisz érő lajtorja Isten kegyelmének csodálatos képe. Ebből a történetből is kiderül, hogy Isten ígéje új erőt, vigasztalást, reménységet ad az elcsüggedt embernek. Az istentisztelet végén gyülekezetünk kórusának néhány tagja énekelte a marosvásárhelyi gyülekezetet. Lelki feltöltődésünk után utunkat tovább folytattuk a református vártemplomba, majd a Teleki-Bolyai könyvtárba. A könyvtár Teleki Sámuel és a Bolyaiak hagyatékát, illetve marosvásárhelyi reformátusok gyűjteményét őrzi, közel 40.000 kötet található benne, többek között a Vizsolyi Biblia két eredeti példánya is. A délután csúcspontja a főtéren álló Kultúrpalota megtekintése volt, melynek üvegfestményei lenyűgöző látványt nyújtottak.

Késő délután értük el Torda városát, ahol 1568-ban Európában elsőként hirdették ki a vallásszabadságot. A városban található mélyművelésű, ma már nem üzemelő sóbánya páratlan só-csodái felejthetetlen élményt nyújtottak csapatunknak. Szállásunkra vezető utunk során, rövid szakaszon, szélviharon haladtunk keresztül, mely - mint később kiderült -, nagy pusztítást végzett az országban, azonban minket megőrzött gondviselő Urunk a veszedelemtől. Csapatunk egy szivárvány, égbolton pompázó színeit is megcsodálhatta az autóbusz ablakából, mely az Úristen emberrel kötött örök szövetségének csodálatos megerősítését jelenti.

Utolsó nap Kolozsvárra érkeztünk, ahol az 1540-as évektől érvényesíti hatását a lutheri reformáció Heltai Gáspárnak köszönhetően. Első megálló a Farkas utcai református templom volt, mely stílusjegyeiben, nagyban hasonlít a nyírbátori református templomra. Ezt követően az unitárius, majd az evangélikus templomban hallhattunk előadást a templomok és gyülekezetek életéről. A hazaindulás előtti rövid szabad időnkben még megcsodálhattuk a belvárosban lévő épületek szépségét, Mátyás király szülőházát és szobrát, és ellátogattunk a Házsongárdi temetőbe is. Szerencsés hazatérésünk után a látottakról és a tanultakról, vetélkedő formájában adtunk számot.

Ezúton is hálát adunk a kirándulásért, a látványért és a közösségért, amivel megáldotta, megajándékozta az Úr Jézus Krisztus utunkat.

Összeállította: Timkó Zsuzsanna

**A csoport Kolozsváron,
Mátyás király szobránál**

LÁTOGATÁS KAJAANI TESTVÉRGYÜLEKEZETÜNKNÉL

A forró nyári napokat magunk mögött hagyva, a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség tizenkét tagjával, augusztus 16-án este érkeztünk Finnországba, Lappföldre. Egészen az Északi Sarkkörre, ahol már a Kajaani Egyházközség igazgató

lelkésze Marco Miettinen, Jyri Kitti lelkész, Heimo Haverinen ifjúsági munkás és Bencsik Réka tolmács várta érkezésünket. Bár a Sarkkörre érkeztünk, a fogadtatás meleg és baráti volt, melyet a látogatás minden pillanatában érzékelünk. Ellátogattunk a Mikulás falujába, helyi specialitásokból álló finomságok, gazdag programok és kiadós utazások vártak ránk.

Lappföldi szállásunk Tievatupában, a festői szépségű Saariselka-i Nemzeti Park területén volt. Napi együttléteink helyszíne a mély természetszeretetről árulkodott, hiszen a templomot is az erdő fái vették körül. Megéreztek, hogy a természettel ezernyi szállal vagyunk összekötve.

Közösségünket megkülönböztetett figyelem és gondoskodás vette körül. A közös imák, éneklések, szaunázások igazán közel hoztak bennünket vendéglátóinkhoz és egymáshoz. Ritka szépséggel ajándékozott meg minket Lappföld, de a negyedik napon búcsút intettünk a mély északi nyugalomnak és utunkat Kajaani felé vettük, Joutenlampi-ba.

Vasárnap a Kajaani folyónál Linnanvirta rendezvényen vettünk részt, a Reformáció 500. és Finnország függetlenségének 100. évfordulója alkalmából, ahol igazgató lelkészünk is köszöntötte az egybegyűlteket. Látogatást tettünk a városi múzeumba, betekinthettünk egy lenyűgöző multifunkcionális oktatási intézmény életébe is.

Ottlétünk ünnepi istentisztelettel zárult a kajaani templomban. A reformáció évfordulójára emlékeztünk. Dr. Kovács László Attila felidézte előadásában az 500 évvel ezelőtti történeteket, a reformáció hosszú, néha göröngyös útját. Említést tett arról, hogy a magyar és finn nép az evangélikus vallásban lelt testvéri közösségre. Az alkalom zárásaként kis csapatunk kórusává alakult, és finn-magyar zsoltárokat énekeltünk, melyek érezhetően eljutottak barátaink szívéhez.

A búcsúzás többek között azzal a meghívással zárult, hogy a nyíregyházi egyházközség szeretettel várja viszont a Kajaani testvérgyülekezet tagjait. Küldöttségünk feltöltődve, élményekkel gazdagon érkezett haza, Magyarországra. Köszönjük!

Nagy Attiláné, az evangélikus általános iskola pedagógusa

GYEREKEKNEK

A 95 TÉTEL

Amikor Luther Rómából visszatért Németországba még világosabban látta, mennyire téves dolog megpróbálni megdolgozni a megváltásért. Hogyan érdemelhetne ki bárki is egy ingyenes ajándékot?

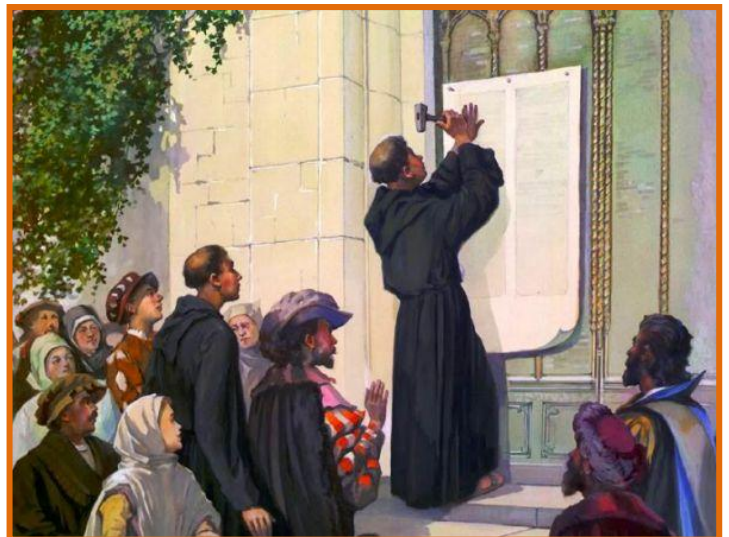
Még alaposabban tanulmányozta a Bibliát, mint valaha és ámulattal látta, milyen sokat beszél a hitről. Hogyan nem vette ezt addig észre? Végre békességre lelt a lelke. Prédikációiban mindent elkövetett, hogy könnyen érthetővé tegye a Jézusba vetett hit gyönyörű igazságát.

Olyasmi történt akkoriban, amit Luther alig akart elhinni. Egy Tetzl János nevű szerzetes járta a várost és búcsúcédulákat árult. Úgy tűnt, a pápa új templomot akart építtetni Rómában (ma Szent Péter székesegyháznak hívják). A pápa, bár Jézus képviselőjének állította magát, nem akart olyan szerényen élni, mint Ő. A Tetzl által árult búcsúcédulák bevételéből akarta az építkezés költségeit fedezni.

A búcsúcédula vásárlásáért cserébe bűnbocsánatot ígértek. Ez esetben bármire, és mindenre. Tetzl állítása szerint, ha valaki eleget fizet, minden addig elkövetett bűnére bocsánatot nyer, sőt, még azokra is, amiket a jövőben fog elkövetni.

Luther ezt már nem bírta szó nélkül hagyni. „Hogyan vásárolhatná meg bárki is a megbocsátás ingyenes ajándékát?” – kérdezte. Hogyan árulhatná a pápa azt, amit Jézus ingyen kegyelemből biztosít? Ez egyszerűen nem igaz! (ApCsel 8,18-22)

Luther tudós volt, így azt tette, amit akkoriban a tudósok. A templomhoz ment és annak kapujára tűzte hittételeinek listáját, a búcsúcédulákról szóló véleményét és egy felszólítást, hogy aki nem ért egyet vele, azzal szívesen megvitatja a problémákat. Fogalma sem volt róla, hogy ezzel mit indított el.

A 95 tétel másolatának nyomtatott példányai egy-két hónapon belül egész Európába eljutottak. Ezek értettek egyet vele és ezek voltak ellene, de mindenki aggodalommal várta, mi történik a szerzetessel, aki azt meri állítani, hogy a pápának nincsen igaza. Mit gondolsz? Bátor szerzetes volt Luther, vagy csupán vakmerő?

Immár hagyománnyá vált, hogy **október 31-én** református testvéreinkkel közösen tartjuk ünnepi alkalmunkat.

Ebben az évben

a Kálvin téri Református templom előtt gyülekezünk 18³⁰ és 18⁴⁵ között.

Innen 18⁴⁵-kor énekelve átvonulunk az evangélikus Nagytemplomba.

Szeretettel hívjuk a Testvéreket, csatlakozzanak és vegyenek részt ezen a különleges alkalmon, **a reformáció 500. évfordulóján!**

GYÜLEKEZETI ÉLETÜNK ESEMÉNYEIBŐL

Október 1-jén, *Hálaadás Vasárnapján* sokan összegyűltünk a mandabokori imaházban, hogy megköszönjük Teremtőnknek mindazt a jót, amivel megajándékoz bennünket.

Az ünnep rendhagyó időszerezését a meghirdetett *Házasság Vasárnapja* alkalom adta, és ezért több, jubiláló házaspár is eljött az istentiszteletre. Vendég igehirdető, Endreffy Géza budaörsi evangélikus lelkész prédikált a szabadító Úrról (Zsolt 68,20). „Mi tartja meg egymás számára a házaspárokat? Csak Isten kegyelme!”

A mai kor embere számára nem érték a hűség, az állhatatos szeretet és a kitartás jóban, rosszban. Egyedül a mi szabadító Urunk ereje tesz képessé bennünket arra, hogy ne uralja szívünket az önzés, a kísértő csábítás, a harag és szeretetlenség.

Megindító volt, amikor a vendég igehirdető és a körzet lelkésze, Zsarnai Krisztián az oltárterben egy-egy olyan házaspárt áldott meg Isten igéjével akik most, vagy a közelmúltban ötvenöt, ötven, negyvenöt, negyven, harminc és húsz éve kötötték össze életüket az Úr színe előtt.

Pelles Ferencné

Missziói est

Október 4-én Roger Zieger lelkész, a Lutherischen Kirchenmission - Bleckmarer Mission igazgatója és Dr. Carlos Walter Winterle Dél-Afrikában és Mozambikban szolgáló misszionárius lelkész tartottak előadást gyülekezeti termünkben. A teltház előtt tartott prezentációk rászolgáltak a nagy érdeklődésre, hiszen szórakoztató és egyben nagyon informatív előadásokat hallhattunk. Roger Zieger a 125 éves misszió történelmét és jelenét mutatta be röviden, Dr. Carlos Walter Winterle pedig a 2007-ben indult mozambiki lelkészképzés történetét mesélte el az indulásától napjainkig. 2015-ben szentelték fel az első évfolyam nyolc lelkészét. A felszentelés a mozambiki gyülekezetek számára ünnepély volt, 10 gyülekezetből 1000 ember gyűlt össze, hogy saját lelkészeiket ünnepelje, hiszen előtte nem voltak felszentelt mozambiki evangélikus lelkészek. Az előadás legnagyobb üzenete az volt, hogy Mozambikban az istentiszteleteket fák alatt vagy fűkunyhókban tartják; hogy órákig gyalognak a tűző napon, míg elérnek az istentisztelet helyszínére; hogy nehéz körülmények között élnek a hívek; hogy egy gyülekezetben egyetlen év alatt 20 embert megöltek a krokodilok miközben vizet merítettek; hogy nincsen elég lelkész a gyülekezetek számához képest, és mégis, minden nehézség ellenére a templomaik mindig tele vannak. Mozambikban kézzel fogható a Sátán jelenléte, de az emberek Isten igéjét éheznek.

Tamás Melinda a Kossuth Lajos gimnázium pedagógusa

Evangelikus óvodánk új óvodásai a Nagytemplomban szeptember 25-én a vasárnapi istentisztelet keretén belül áldásban részesültek. A 33 új kis óvodást nagyobb társaik szeretettel köszöntötték énekes-verses műsorral. Az óvodai intézményegységbe már 104 gyermek jár, így családtagjaikkal együtt szinte megtöltötték a Nagytemplomot.

Kovácsné Mráz Ágnes óvodavezető

A szeptember 9-ei *Családi hétvégén* Mandabokorban három generáció válogathatott a kikapcsolódásra felkínált lehetőségek között. Örömkre, több mint 300-an vettek részt ezen az alkalmon. Sokan fáradoztak azért, hogy ezt a szép számú gyülekezetet különféle finomságokkal vendégül lássák.

P.F.

Hármas ünnepet ültünk Rozsréten október 7-én: az Imaház 23., a Reformáció 500. „születésnapjáért”, és az aratásért adtunk hálát ezen a szép őszi napon. Tar Jánosné körzeti felügyelő köszöntései után Sztankó Gyöngyi körzeti lelkész nyitóáhitatban emlékezett a bőséges hálára okot adó eseményekre.

Gimnáziumunk színjátszó körének diákjai egy hangulatos párbeszédben mutatták be a reformáció nyomán létrejött lutheri és kálvini egyház hitvallásának különbözőségeit, azonosságait, és az egység lehetőségét. Gyülekezetünk énekkara dicsérte ezután Istent, Dr. Kovács László Attila igazgatólelkész vezetésével. A vetített képekkel is gazdagított főelőadást Gerlai Pál evangélikus lelkész tartotta a reformáció elterjedéséről Európában és Magyarországon.

Dr. Szabó Sarolta muzeológus képekkel szemléltette az aratás módjait a Nyíregyházára települt tirpákok életében. A kemény munka ideje hálaünnep is volt Isten gondoskodó szeretetéért.

Sinkó Gábor Vilmos gimnáziumi iskolalelkész záró áhitatának alapigéje: „Az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk.” (1Jn 5,4.) A vendéglátó gyülekezet jóvoltából szeretetvendégséggel zárult e színes, őszi gyülekezeti nap.

Bálint Éva

A NYÍREGYHÁZI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG 2016. ÉVI EGYSZERŰSÍTETT ÉVES BESZÁMOLÓJA ÉS 2017. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSE

Az Egyházközségi Számvevőszék az ellenőrzési program szerint helyszíni ellenőrzést végzett a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközségnél. Az egyházközség gazdálkodását az 1997. évi I-III., illetve 2000. évi I. zsinati törvények, valamint a vonatkozó hatályos világi törvények betartásával végezte.

Az egyházközség működése, háztartása megfelel a hatályos jogszabályi előírásoknak, valamint a szervezet belső szabályainak. A gazdálkodás racionális, a törvényi előírások betartásával folyik, minden gazdasági esemény feldolgozása és dokumentálása hitelesen, a számviteli alapelveknek megfelelően történik.

TÉTELEK-BEVÉTEL	2016. évi beszámoló	2017. évi költségvetés
Gyülekezeti tagoktól támogatás	36 849 271	26 370 000
Járadék támogatás	16 073 000	16 073 000
Egyházi saját bevétel	3 623 005	4 335 936
Egyházi belföldi, külföldi, önkormányzati tám.	6 789 938	10 114 132
Pályázati bevétel (nem egyházi)	1 428 547	479 000
Továbbítandó egyéb támogatás	1 215 535	2 236 700
Pénzügyi műveletek bevétele	333	0
Központi költségvetésből támogatás (iskolának)	239 086 327	256 116 951
Összes bevétel:	305 065 956	315 725 719
Állami normatíva (iskolának)	-239 086 327	-256 116 951
Egyházközség bevétele:	65 979 629	59 608 768
Nyitó pénzegegyenleg:	469 741	9 532 089
Mindösszesen:	66 449 370	69 140 857
TÉTELEK-RÁFORDÍTÁS		
Anyag jellegű ráfordítások	18 613 728	20 430 561
Személy jellegű ráfordítások	25 008 700	22 541 480
Egyházi támogatás	910 000	
Továbbítandó egyéb támogatás	1 544 965	3 071 700
Értékcsökkenési leírás	12 314 662	
Központi költségvetésből támogatás (iskolának)	239 086 327	256 116 951
Összes ráfordítás:	297 478 382	
Állami normatíva (iskolának):	-239 086 327	
Mindösszesen:	58 392 055	
Tárgyi eszköz beszerzés	1 318 889	1 044 000
Beruházások, felújítások	10 536 280	12 971 667
Immateriális javak	0	
Összesen:	11 855 169	316 176 359
Mérleg szerinti követelés	139 760	
Mérleg szerinti kötelezettség	1 186 192	

2017. évi költségvetés a MEE útmutatása alapján készült, ezért az adatsor, és annak tartalma is más az előző 2016. évhez képest.

Összeállította: Veres Jánosné

ANYAKÖNYVI HÍREK

Keresztelések: „Bizony az Úr ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom...”

Mokánszki János, Benkő Benedek, Pakot Lilla, Fekete Flóra, Subert Tamás Gergő, Zsiros Hédi, Morauszki Laura, Varga Lídia, Cservenák Alíz, Mohácsik Roland, Csomós-Verdes Benjámin, Tóth Péter.

Házasságkötések: „Amit Isten egybekötött, ember el ne válassza...”

Szalóki Árpád és Király Edina, Dombi József és Szabolcsi Anikó, Valent Gábor és Szilágyi Beáta.

Temetések: „Boldogok a halottak akik az Úrban halnak meg...”

Gabulya András (78), Jánószki András (61), Harman Józsefné Pázmányi Etelka (92), Sztrehószki Jánosné Barta Zsuzsanna (90), Laczkószky Mihályné Tomasovszky Mária (95), Ruzsinszki András (76), Pápai Istvánné Hagymási Julianna (86), Bogár László (79), Tóth Gézáné Petrikovics Ilona (74), Nagy Lajosné Franczel Ilona (67), Rácz Andrásné Csurkas Zsuzsanna (65), Bánhidi Jánosné Kenyeres Zsuzsanna (86), Garai István (86), Smid Pálné Zajác Julianna (90), Csordás Lászlóné Szpisák Zsuzsanna (66), Tamás Jánosné Brezina Julianna (85).

Összeállította: Horváth Csabáné

November 26-án, Örökélet vasárnapján a Nagytemplomban 10 órakor kezdődő istentiszteleten név szerint is megemlékezünk mindazokról, akiknek temetése egyházközségünkben az elmúlt egyházi esztendőben történt.

Ezúton is hívunk minden hozzátartozót, barátot és ismerőst, emlékezzünk együtt halottainkra imádsággal, bátorítást, vigasztalást merítve Isten Igéjéből.

Konfirmációi oktatás 2017 – 2018.

A szülők, keresztszülők a gyermek keresztelésekor vállalták, hogy az evangélikus egyház segítségével gondoskodnak hitbéli nevelésükről. Ennek egyik lehetséges és szükséges formája a konfirmáció. Szeretettel várjuk a 12. életévüket betöltött gyermekeket a konfirmációi oktatásra, melyet lelkészeink az alábbi időpontokban és helyszíneken tartanak.

Dr. Kovács László Attila:	csütörtökön 16 órától a Kistemplomban (Széna tér)
Adámi László:	szombaton 10 órától a gyülekezeti teremben (Luther tér)
Sztankó Gyöngyi:	csütörtökön 14 órától Rozsréten (Hajlás utca 40.)
	pénteken 14 órától a gyülekezeti teremben (Luther tér)
Zsarnai Krisztián:	pénteken 15 órától a gyülekezeti teremben (Luther tér)

A gyülekezet karácsonyi ünnepe a gyermekek és fiatalok szolgálatával december 17-én, advent 3. vasárnapján 16 órakor lesz az evangélikus általános iskola dísztermében.

Gyülekezeti alkalmak, ahová szeretettel hívunk és várunk mindenkit

Okt. 25-30. szerda – hétfő reformációi sorozat a gyülekezeti teremben. Az óraátállítást követően 17 órától

Okt. 31. kedd 16⁰⁰ reformációi istentisztelet; Borbánya

Okt. 31. kedd 19⁰⁰ közös ünneplésünk református testvéreinkkel a Nagytemplomban

Novemberi előzetes

Nov. 5. vasárnap 8³⁰ hálaadó istentisztelet Kálmánházán, a templom felszentelésének 75. évfordulója alkalmából. Igét hirdet Szalay Tamás, a gyülekezet egykori lelkesze

Nov. 17-19. péntek-vasárnap, csendes-hétvége Piliscsabán 12-18 évesek részére

Nov. 24-26. péntek-vasárnap, csendes-hétvége P.csabán fiatal felnőttek számára. Az utazási költséget (autóbusz) az egyházmegye vállalja, így a részvételi díj 9800 Ft/fő

Nov. 27-30. hétfőtől-csütörtökig 18⁰⁰ adventi sorozat Mandabokorban, igét hirdet Győri János Sámuel.

A reformáció 500. évfordulója alkalmából egy Vásárosnaményban élő evangélikus asszonytestvérünk saját készítésű, értékes, beregi keresztes terítőt ajándékozott a Nagytemplom oltárára, Isten dicsőségére.

🕒 ÓRAIGAZÍTÁS! 🕒

Október 29-én, vasárnap hajnalban, áttértünk a téli időszámításra. E naptól kezdődően az esti istentiszteletek és bibliaórák kezdési időpontja a Nagytemplomban és a gyülekezeti teremben 17 órára módosul!

Köszönjük a Hírmondóra szánt adományokat!

A Nyíregyházi Evangélikus Lelkeszi

Hivatal címe: Luther tér 14.

Tel: 508-770 Fax: 508-777

Hivatalos órák: munkanapokon 9-17 óráig.

Gyülekezetünk bankszámla száma:

CIB 11100702-19861274-36000001

Figyelmébe ajánljuk gyülekezetünk

honlapját: <http://nyiregyhaza.lutheran.hu>

A Hírmondó legközelebbi számának tervezett megjelenési időpontja: 2017. december 21.

Lapzárta: 2017. december 8.

Szerkesztőbizottság:

Bálintné Kis Beáta, Márk Borbála, Pelles Ferencné

Felelős szerkesztők: Dr. Kovács László Attila, Dr. Bálint Zoltán

E-mail: nyiregyhazi.hirmondo@lutheran.hu

Kiadja a Nyíregyházi Evangélikus Egyházközség, belső használatra, ingyenes terjesztésben.

Megjelenik kéthavonként.

Készült: A Grafit Nyomdában 900 pld.-ban.